

KUIFJE

32 KLEUR[EN] BLADZIJDEN

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

IN NEDERLAND 50 Cts

No 2

HET IS AL EEN EEUWIGHEID GELEDEN
DAT IK NOG EEN ROODHUID HEB GEZIEN!

TIBET

CERVANTES

In 1569, te Alcala de Henares, de geboortestad van Miguel de Cervantes.

Studenten moeten toch altijd veel lawaai maken. Kom, wij gaan even buiten om frisse lucht te happen.
Ja, ze zijn niet alleen rumoerig, maar ze verpesten de lucht met hun roken !

Hoe is het mogelijk zo'n stinkende blaren te paffen ?
Droom je nog altijd van het teater en de literatuur ? Heb je nog verzen gemaakt ?

Ja. Geef mij een keer je mening over dit vers... « En het is daarom dat ik eis dat iedere dichter een Hidalgo weze, hij wiens edele taak het is woorden te wegen. »

Zeer charmant !

En enkele ogenblikken later...
Ik ben Giulio Acquaviva, legaat van Zijn Heiligheid. Alvorens terug naar Italië te vertrekken zou ik een jonge en intelligente sekretaris willen vinden. Kan jij me niet vergezellen ?

En het is aldus dat Miguel de Cervantes in Rome terecht komt. En een jaar nadien...

Monseigneur waar gaan die troepen naartoe ?
Sultan Selim II overrompelde Korfoe. Dat wordt dus een nieuwe kruistocht...

Ik vergeet niet dat ieder dichter een Hidalgo moet wezen. Ik wil mijn geloof en mijn koning dienen. Ik ga mee !

Enkele tijd later scheept de jonge Cervantes samen met zijn compagnie te Messina in, op het Spaans galjoen « Marquesa ».

De vloot staat onder het bevel van don Juan van Oostenrijk. Op 7 oktober 1571 bemerkt men de Turkse vloot bij de ingang van de golf van Lepanto.

Die morgen lag Cervantes te bed...
Hij gloeit van koorts. Opstaan zou voor hem dodelijk zijn...

Ik hoor de kanonnen... Mijn makkers vechten en ik blijf hier liggen als een nietsnut...

Ik moet er bij zijn !...

Onze soldaten wijken... Wat betekent dat ?

Dat is het enige wat ik doen kan...

Ik hoop maar dat ik op tijd kom.

Geef jullie over ! Jullie schip werd buitgemaakt !

Voorwaarts !
Een van de onzen viel hen in de rug aan !
Moed ! De Turken wijken!

Het wordt een vreselijke en bloedige slag. Het Turks galjoen wordt overrompeld...

Maar de heldhaftige Cervantes ligt bewusteloos aan dek. Hij werd door drie schoten van een haakbus getroffen...

De Turkse vloot wordt vernield of buit gemaakt, en de kruisvaarders vieren de overwinning van Lepanto...

Terug te Messina...
Heb moed ! Het gaat om je leven... Ik ben verplicht je linker hand af te zetten...
Ga je gang, dokter. Ik heb nog mijn rechter om te schrijven en een degen te hanteren...

Acht dagen later...
Nu je terug naar je vaderland gaat, geven wij je dit aanbevelingsschrijven mee voor de koning.

Hij moet weten hoe dapper je je gedragen hebt, en hoezeer wij je verdiensten op prijs stellen...

Een Spaans soldaat.

Turks elitesoldaat.

Turkse helm buitgemaakt in de slag van Lepanto. Ali Pasja zou hem gedragen hebben.

Spaanse helm van de XVIe eeuw. Een waar kunststuk, prachtig geciseleerd en verguld.

EN het nageslacht oordeelde inderdaad over Don Quijote, de Ridder van de Droevige figuur. Het is en blijft een meesterwerk. Don Quijote, is een Spaans edelman die als dolend ridder op avontuur uitgaat. Zijn schildknaap is Sancho Panza, een boerenjongen die steeds met beide voeten op de grond blijft staan. Het uiterlijke en het karakter van Sancha Panza kontrasteert fel met de aard van zijn meester, Don Quijote, die tegen de windmolens vecht en een soort van « reine dwaas » is. Beiden zijn onsterfelijke figuren geworden.

De volgende week: OVERWINNAAR DOOR OVERGAVE

ONDER ONS VERMA

EEN ONDERWIJZER SCHRIJFT ONS

**IK ontvang dagelijks zeer veel brieven van jonge
vrienden uit alle landen. Soms schrijven ook
ouders me een briefje, en soms zelfs onder-
wijzers ! Is dat geen bewijs dat « Kuifje » gele-
zen wordt door alle jonge mensen van 7 tot 77 jaar,
zoals wij het sinds jaren herhalen ?
Deze week kreeg ik een brief van een onderwijzer.
Hij schreef mij het volgende :**

*Mijn beste Kuifje, sinds lang was ik van plan
u een brief te schrijven om u geluk te wensen met
uw blad. Nu het sinds enkele weken 32 bladzijden
telt, mag ik het niet langer uitstellen, want waar-
lijk, uw blad heeft een zeer grote vooruitgang ge-
boekt. Deze 32 bladzijden geven u nu de gelegenheid
uw verhaal van de week en de roman nog mooier
te presenteren. En de Geschiedenis van de Wereld,
de Tiara van Oribal, de reportages en de vulgarisa-
tieartikelen maken van « Kuifje » meer dan ooit
waardevol didaktisch materiaal voor mijn leerlingen
en voor mijzelf. Uw blad is buitengewoon goed ge-
schikt voor leeslessen, opsteltema's en voordrachten.
Ik hoef maar een « Kuifje » boven te halen in de
klas om onmiddellijk de volle aandacht van al mijn
leerlingen te krijgen!
Nogmaals hartelijk gefeliciteerd, mijn beste Kuifje !*

**Je begrijpt wel dat dergelijke brieven mij een
groot genoegen doen. Het verheugt mij vast te stellen
dat ons blad met belangstelling wordt gelezen door
de ouders en onderwijzers. Mijn beste dank aan allen,
dus ook aan de ouders en onderwijzers !**

Kuifje

EEN KUIFJE's BASKETBALKLUB TE DIEGEM

Gilbert Winnepenninckx, Veldweg, 20, te Diegem (Brabant) schrijft mij dat hij met zijn klasmakkers een basketbalploeg heeft opgericht. De spelers zijn Robert Ilion, Jozef Martin, Henri Reintjes, André Nobels en hijzelf. Jongens uit zijn omgeving die willen meespelen, kunnen zich tot Gilbert wenden. Ik wens de Diegemse basketbalploeg veel sukses en veel plezier !

EEN NIEUWE KUIFJE'S KLUB TE SINT-GORIKS-OUDENHOVE

Wilfried De Smet, Ten Bosse, 176, Sint-Goriks-Oudenhove schrijft ons dat hij een Kuifje's klub heeft opgericht in zijn gemeente. Alle lezers uit Sint-Goriks-Oudenhove en omgeving worden verzocht zich met Wilfried in verbinding te stellen, want onze klubleuze luidt : *« Hoe meer vrienden, hoe meer vreugd ! »*

EEN VURIG KUIFJESLEZER

MET groot genoegen kom ik u dit briefje te schrijven om u te laten weten dat ik zo veel van uw boekje houd. Dank zij u, kan ik mij lekker vermaken. 's Woendags na de school rijd ik naar de winkel. Vlug leg ik het geld op de toog, en als ik « Kuifje » gekregen heb, trap ik snel naar huis. Daar doorblader ik het boekje, en vol nieuwsgierigheid begin ik te lezen.

Beste vriend, voor twee frank meer is ons boekje nog véél mooier dan vroeger. Doe vooral de groeten aan Luc Varenne, de reporter, en ik hoop dat er nog veel wielrenners in portret zullen gedrukt worden. De tekeningen van « Kuifje » zijn prachtig en schitterend. De tekst is boeiend en dikwijls zeer leerzaam. Op een dag nam ik eens mijn boekje mee in school, en toonde het aan de jongens. Nu zijn er nog een zestal nieuwe Kuifjeslezers bijgekomen, omdat ik het boekje getoond heb. Met de geschiedenis van « Een droge zomer » lach ik me haast een bult, en « Het Raadsel van Atlantis » is spannend, « De Zaak Zonnebloem » is ook boeiend en dikwijls plezierig. Uw boekje is het prachtigste dat ik ooit gelezen heb. Daag.

Dit briefje kreeg ik van Gilbert d'Ooghe, van Leisele.

KUIFJE IN AMERIKA

JOHN JENKS schrijft mij het volgende in het Nederlands : **« Ik ben een Amerikaans (U.S.A.) lezer van je, en zou graag willen dat er zulke bladen als het uwe in de U.S.A. waren! Wij, Amerikanen, hebben « Comics » van 52 bladzijden, maar die zijn niet zo goed getekend, en er zijn er zoveel, dat ze bijna geen waarde hebben. Ze kosten tien U.S.A. cent. Ik koop « Kuifje » iedere week bij de boekhandelaar, maar ik zou liever een abonnement nemen in de U.S.A., kan dat ? »**

Jazeker, John, wij hebben talrijke abonnees in de Verenigde Staten. De prijs van een abonnement staat in ieder « Kuifje » vermeld op de voorlaatste pagina. Ik dank je hartelijk voor je spontaan briefje, en het zal onze lezers zeker ook interesseren te vernemen dat je « Kuifje » zelfs boven je eigen Amerikaanse jeugdbladen, ofte « comics », stelt. Met mijn hartelijkste groeten.

ONZE BRIEVENBUS

MALUKU SALATAN

EEN Hollandse lezer, de heer *M.-J. Venselaar, van Bergen op Zoom, Esdoornstraat, 24,* schreef mij dat hij in « De Postiljon » ons artikeltje las over de postzegels van Maluku Salatan, en dat hij in het bezit is van de komplete reeks van deze zegels. Na de lektuur van ons artikeltje heeft deze lezer geinformeerd naar de waarde van deze postzegels, maar hij is er niets wijzer op geworden, want ze zijn nog niet gecatalogeerd. Welke Kuifjeslezer, specialist inzake postzegels, kan aan deze vriend enig bericht bezorgen aangaande deze postzegels?

REPORTERS

Dries van de Weghe, van Oostende, schrijft me dat hij « Kuifje » het mooiste weekblad van België vindt. En dan pakt hij uit met het voorstel : voor « Kuifje » fotoreportages te maken van Oostende, de koningin der badsteden. Met belangstelling zie ik je eerste foto's tegemoet, Dries !

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Welkom aan boord, Hoogheid! Uw reisgoed is geborgen en we lichten dadelijk het anker!
Het schip heeft echter met een hoge zee te kampen.
Hemel! Ik ben zeeziek! Het schip rolt als een tol!

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

IN DE GEVANGENIS

Bezoekster: Arme vriend, je zult zeker wel tevreden zijn als je straf uit is ?

Gevangene: Ho! neen, mevrouw, want ik zit levenslang!

(Camille Bellanger, Vilvoorde.)

AARDRIJKSKUNDE

Meester: Frans, kan je Parijs op de kaart vinden ?

Frans: Neen, meester, maar op de radio wel!

(Jean-Pierre Oversteyns, Leuven.)

TOPPUNTEN

Welk is het toppunt van gierigheid ?

— Het toppunt van gierigheid is over je brilglazen kijken, om ze niet te verslijten.

Welk is het toppunt van snelheid ?

— Op het haantje van de toren kruipen, een bal laten beneden vallen en tijdig daar zijn om hem op te vangen.

(André Verkest, Wingene.)

KUIFJE EN EEN AJUIN

Jef: Zeg eens, Frans, ken jij het verschil tussen een « Kuifje » en een ajuin ?

Frans: Neen, Jef!

Jef: Wel, een ajuin doet je schreien, en « Kuifje » doet je lachen!

(Paul Piron, Vilvoorde.)

— Wat? Je keert terug naar huis? In zo'n moeilijk ogenblik als dit, laat je dus je kind alleen!

DE TEST VAN DE WEEK

TOON JE GOED HART!

WIE vriendelijk en bereidwillig is heeft een goed hart. Gewoonlijk heeft men reeds zoveel te doen met zijn eigen klein persoontje dat men niet genoeg aan anderen denkt. Mensen met een goed hart denken in de eerste plaats aan de anderen. Behoor jij tot die kategorie?

JA = 3 punten; SOMS = 1 punt; NEEN = 0 punten.

	PUNTEN
1. — Wanneer een voorbijganger je de weg vraagt, leg je dan klaar en duidelijk uit hoe hij moet gaan en vergezel je hem zelfs een eind?	....
2. — Je gebuur keert met een zwaar pak naar huis. Help je hem spontaan?	....
3. — Iemand laat een voorwerp vallen op straat, of iemands hoed vliegt weg. Raap je het voorwerp op? Loop je achter de hoed?	....
4. — Een man tracht tevergeefs zijn zware stootkar voort te duwen. Help je hem?	....
5. — Een oude dame, een blinde of een kind waagt het niet de straat over te steken. Geef je hen spontaan een arm en breng je hen veilig aan de overkant, zelfs zonder dat zij zulks hebben gevraagd?	....
6. — Sta je in tram of autobus steeds je plaats af?	....
7. — Leen je je vriend graag een boek of een ander voorwerp?	....
8. — Je vriend heeft een inlichting nodig. Ben je bereid deze voor hem in te winnen?	....
9. — Doe je bereidwillig de inkopen waarmee je ouders je belasten? Stel je zelf voor een boodschap te doen?	....
10. — Ben je steeds bereid je boek of je spel te laten vallen om iemand te helpen?	....
Totaal	....

DE EZEL

Lambik stapt met een ezel aan de hand door de straat. Een politieagent vraagt hem:

— Wat ga je met die ezel doen, mijnheer ?

— Ik ga hem naar school brengen, want het is een domme ezel, mijnheer de politieagent.

(Gilbert De Pauw, St-Gillis-Dendermonde, 8 jaar.)

DE BROMFIETSER

Bij een tankstation staan een automobilist en een bromfietser te tanken. Ze rijden gelijktijdig weg en onder het rijden bemerkt de automobilist dat de bromfietser bij een snelheid van 60 km per uur *naast* hem rijdt. Hij voert zijn snelheid op tot 100 km per uur, maar merkt tot zijn grote verbazing dat de bromfietser nog *naast* hem rijdt.

— Ik heb wel eens van een goede bromfiets gehoord, maar nog nooit van een die 100 km per uur rijdt!

— Ik ben blij dat u stopt, mijnheer, mijn jasje zat tussen het portier!

(Martien van Gelderen, Overveen (bij Haarlem.)

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

ZO MAKEN WIJ EEN MARIONET!

ENKELE lezers hebben de wens uitgesproken zelf een poppenkast te maken. Daarvoor heeft men natuurlijk in de eerste plaats poppen ofte marionetten nodig. Hier krijg je dan het recept om zelf een popje ineen te steken.

Het hoofd van die pop koop je echter best in een gespecialiseerde winkel, behalve dan wanneer je een handig houtsnijder bent. Het is ook mogelijk het hoofd uit kurk te snijden, maar vanzelfsprekend is het minder mooi. Voor het lichaam neem je stukken van een borstelsteel, ofwel kurken die je aan mekaar rijgt. De verschillende lichaamsdelen haak je ineen met haarspelden. Daarom lach je wel-

licht, maar geloof me vrij het is het beste systeem. (Kijk goed naar tekening I.)

Om je pop te kleden kan je wellicht de hulp inroepen van je zus of je moeder. In ieder huisgezin zijn er wel resten van kleurige stoffen te vinden.

Het karakter van de marionet moet op het gelaat te lezen zijn. De oude heks bv. geef je zwarte kleren aan en je kleurt het gezicht groen. De boer steek je in een fluwelen broek, een blauwe kiel en knoop je een rode zakdoek om de hals. De kleuren mogen fel kontrasteren. Vergeet niet dat men de poppen van op afstand ziet. Een pop moet bewegen, zij moet zeer soepel bewegen, en daarom kijk je goed naar tekening II.

Dank zij deze koorden en plankjes kan men de poppen van uit de hoogte leiden. Pas op, het resultaat zal niet van de eerste keer goed zijn. De oefening maakt de meester!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

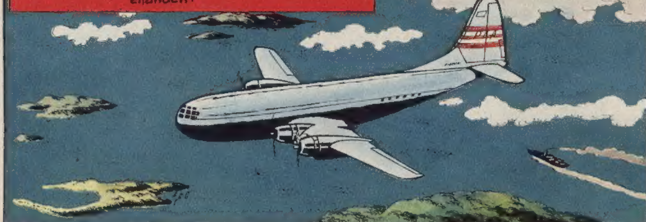
TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan werd uit zijn netelige positie gered door Jean Cartier, een jonge Canadees. Cartier brengt Dan naar zijn hotel, waar men deze laatste een telegram overhandigt...

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De bandieten zijn er in geslaagd Tonin opnieuw bij de kraag te vatten, en hem aan boord van hun gekamoefleerde duikboot gevangen te houden. Intussen praten de Franse autoriteiten over de laatste gebeurtenissen...

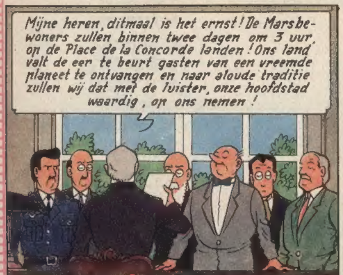

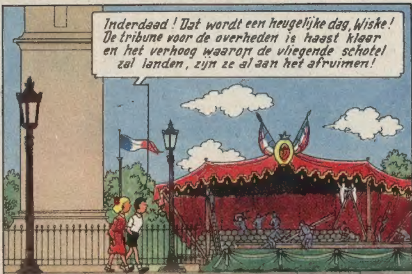

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

DE NIEUWE SPORTKALENDER

HET is normaal dat men in het begin van het jaar over kalenders praat. Men schenkt ze je overal, en de ene is al mooier dan de andere. Wij hebben geleerd dat er vroeger verschillende kalenders bestonden, die van Julianus, de Romeinse, de Gregoriaanse en de Republikeinse. Neen, de lijst is nog niet volledig want er is nog de kalender van de Belgische voetbalbond en die van de internationale wielrijdersunie. Het spreekt vanzelf dat ik jullie alleen over de twee laatste iets vertel.

GEHEIME KALENDERS

DE Belgische voetbalbond houdt haar kalender geheim om de pronostiekfirma's, die zich niet willen plooien naar de eisen van de controleurs van de federatie, geen inlichtingen te verschaffen. De firma's, welke aan alle eisen voldoen en hun ontvangstcijfer publiceren, worden daardoor bevoordeeld. De matchen, welke 's zondags zullen gespeeld worden in ere-divisie, worden pas 's woendagsmorgens aangekondigd. Voor de andere divisies is het pas donderdags. Vermits men de kalender van het jaar niet vooraf kent, krijgen de sportliefhebbers nu en dan een schok. De match tussen Standard en Anderlecht, door iedereen met veel belangstelling verwacht, kwam pas op het einde van het jaar. Denk niet dat dit slechts toeval was, want de kalender wordt opgesteld vooraleer een nieuw voetbalseizoen begint, en het is José Crahay, secretaris-generaal van de Belgische voetbalbond, die zich met het opstellen gelast. De matchen voor iedere week worden in een omslag (één omslag per week) gestoken, verzegeld en in de brandkast gestopt. Men haalt ze er pas uit wanneer de matchen van de week moeten aangekondigd worden en het is zo dat de duizenden voetballiefhebbers iedere week hun verrassing krijgen.

De kalender van de internationale wielerbond is erg lang en wordt op voorhand bekend gemaakt. Alle wielersportfederaties zijn verplicht de kalender van hun belangrijkste koersen aan de internationale wielerbond bekend te maken. Het gebeurt heel vaak dat twee belangrijke koersen op dezelfde datum vallen. De Italianen willen hun ronde van Campanië met internationale deelneming beginnen op 1 april. De Belgen organiseren hun bekende ronde van Vlaanderen op 2 april. Vermits de renners van internationale klasse niet op beide plaatsen tegelijkertijd kunnen rijden, zullen ze moeten kiezen.

Toen ik mijn eerste ronde van Frankrijk deed, dat was in 1948, eindigde deze grote sportgebeurtenis begin juli. Thans begint ze pas in deze maand. Waarom de Tour een maand later wordt gereden ? Heel eenvoudig, om wat meer orde te brengen in de kalender van de wielerkoersen. Het was nochtans niet zo makkelijk de ronde van Frankrijk te laten samen vallen met de grote vakantie, want al het volk van de ronde, d. w z. zes à zevenhonderd personen en de vele vakantiegangers herbergen is geen kleinigheid !

LUC VARENNE ANTWOORDT :

L. UYTTENBROECK. — Washer en Brichant zijn niet gehuwd. Ze zijn respektievelijk 31 en 27 jaar. Mijn pronostiek : ze hebben dit jaar een laatste grote kans om de Davisbeker in de wacht te slepen.

S. HILLEWAERE, ANTWERPEN. — De beste ploegen in eerste divisie : Standard en Anderlecht. Carré is naar mijn mening een eerlijk speler, wat niet betekent dat de anderen niet eerlijk zouden zijn.

MARCEL PILLE, OOSTENDE. — De plaats ontbreekt om op je vragen te antwoorden.

GECSE. — Volledig akkoord, de Hongaarse ploeg is de beste voor het ogenblik en verdient het, wereldkampioen te worden. De feiten hebben dit beweren.

★

VOETBAL OF STIERENGEVECHTEN ?

Vermits wij het toch over kalenders hebben, moeten wij een paar belangrijke gebeurtenissen voor het nieuwe seizoen onderstrepen. Het is wel jammer dat onze Rode Duivels niet konden ingaan op de uitnodiging van Rusland om in Moskou te komen spelen. Zij mogen slechts zes internationale matchen per seizoen aannemen, en daarom kon ons nationaal elftal niet optreden in Moskou.

En vermits wij nu toch over voetbal praten, wil ik jullie even vertellen dat het Spaans nationaal elftal, dat toch een zekere beroemdheid geniet, te Dublin tegen de Ieren slechts een magere match nul speelde. Wij hebben dezelfde Ierse ploeg verslagen met 2-0 en nochtans beweert men steeds dat de Spanjaarden beter zijn dan onze Rode Duivels. Maar ja, men kan niet alles hebben. De Spanjaarden hebben nog hun stierengevechten, en in deze sport zouden wij een eerder triestige figuur slaan. Ik moet er aan toevoegen dat ik persoonlijk niets voel voor een corrida !

KUIFJE *vertelt je...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE TOCHT NAAR HET LAND VAN BELOFTE

ER zijn landen wier natuurlijke ligging weinig benijdenswaardig is. Wij vinden ons vaderland wel mooi en zouden niet willen ruilen maar, gezien op de grote wereldkaart vormt het een kleine vlek; een bufferstaat tussen twee grote mogendheden die elkaar al te vaak in het haar zitten. Tot overmaat van ramp hebben die twee, in de loop van de geschiedenis, hun twist bij voorkeur in ons land uitgevochten. Palestina was ook zo'n strook grond gekneld tussen Egypte en Assyrië, twee staten die met elkaar niet al te best konden opschieten. En, of ze het wilden of niet, de inwoners van Palestina hadden weinig rust. Telkens weer rolde het oorlogswee over hun land.

1. — DE VADER VAN DE HEBREEERS

IN de eeuw van Hammoerabi verliet er een man, die Abraham heette, zijn vaderstad Ur, in Chaldea, en vestigde zich op de oever van de Jordaan. Hij wordt aanzien als de stamvader van de Hebreeërs. Zijn vrouw heette Sara. Talrijk waren de Hebreeers niet en toch maakten zij geschiedenis...

2. — SLECHTS EEN GOD

ZIJ kenden en aanbaden slechts één god Jahwe de schepper van het heelal. In tegenstelling met de andere civilisaties uit dit tijdperk, hadden ze dus niet een hele reeks grote en kleine goden. De Hebreeers hoopten op de komst van de Messias die de wereld zou verlossen en zij geloofden in de onsterfelijkheid van de ziel. Het is uit het geloof van de Hebreeërs dat het christendom zou geboren worden.

3. — DE WET VAN JAHWE

DE Hebreeërs waren nomaden. Zij emigreerden naar Egypte, werden er slecht behandeld en waren er ongelukkig. Toen kregen zij echter Mozes als leider. Deze verloste hen uit Egyptisch knechtschap en leidde hen naar het Land van Belofte : Palestina. Deze tocht duurde veertig jaar. Het was aan Mozes dat Jahwe op de berg van Sinaï zijn wil openbaarde. Mozes grifte deze wil of wet op stenen tafelen.

4. — DAVID ZINGT EN DANST

DE Hebreeërs vestigden zich voor goed in het beloofde land. Een van hun grote leiders was de profeet Samuel. Nadien hadden ze koningen. De eerste was Saul, dan kwam David. In de heilige boeken, die wij thans de bijbel noemen, kan je lezen dat deze koning machtig genoeg was om op de berg Sion een stad te bouwen. Dat was Jeruzalem. De stenen tafelen der wet of het verbond tussen de Hebreeers en hun God werden plechtig naar Jeruzalem gebracht. Het is bekend dat David dichter en muzikant was en de Ark des Verbonds al dansend volgde.

5. — JERUZALEM KRIJGT EEN TEMPEL

DE zoon en opvolger van David was Salomo, in de geschiedenis bekend om zijn rijkdom en zijn wijsheid. Zijn regering was gekenmerkt door vrede en welvaart en hij bouwde te Jeruzalem de tempel van Jahwe. Het was de enige tempel van heel het koninkrijk en in die tempel was geen beeld te vinden, want God is een geest. De plechtigheden in deze tempel waren indrukwekkend.

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

Heeft Karal de schat? De schat van de koning die de geschiedenis van zijn land verteld

Om te verhinderen dat ze mij achtervolgen, zou ik de spronggewrichten van de paarden moeten doorsnijden. Ze zijn dan verplicht hier te blijven, terwijl ik in volle galop kon vluchten...

Neen! Die vervloekte dieren zullen zich verdedigen en het lawaai zou mij verraden. ...Best ware dadelijk te vluchten.

Alles gaat goed! Ze hebben mij niet gehoord, en niemand heeft mij gezien... Vooruit maar!

Karal blijft enige tijd later aan de andere zijde van de rotskam staan om de doeken die hij om de hoeven van het paard wond, weg te nemen.

Wees maar kalm, vriend... Ziezo, dat is gedaan... Dank zij deze taktiek zullen ze onze sporen niet zo vlug terug vinden.

En nu in galop vooruit! De schat is voor mij, niemand weet dat ik hem heb!...Haha! Dat is fantastisch, wondermooi!... Ik ben nu zo rijk als een koning! Hahaha!

En terwijl de Parth verder rijdt...

Ik zei dus dat Oribal I al de geleerden van het koninkrijk liet roepen en dat hij ze verzamelde in een grote zaal, die bewaakt werd door soldaten welke van hun geboorte af stom waren... Hij had dus alle mogelijke voorzorgsmaatregelen genomen...

Machtige heer, mijn gezellen en ikzelf zijn tot uw dienst!

Ziehier wat ik van u verwacht...

Wat de koning zei was een geheim. Niemand wist het. Het is echter een feit dat hij veel tijd nodig had om heel zijn fantastisch plan uiteen te zetten. Zelfs zijn familieleden wisten niet waarover het eigenlijk ging, en de toegang tot de zaal was hen ten strengste verboden.

Reeds de volgende dag zetten de geleerden zich aan het werk. Opgesloten in een geheime plaats deden zij zeer geheimzinnige proefnemingen. Het voedsel werd hen opgediend langs openingen, welke in de dikke muren waren gehakt. Zij waren eigenlijk gevangen, want zij mochten nooit buiten.

De koning zelf bewaakte hen dag en nacht.

En op zekere avond gaf de oudste van de geleerden aan de koning een geheimzinnig voorwerp dat in een stuk linnen was gewikkeld...

Majesteit, ziehier het geen u ons hebt gevraagd. Wij zijn absoluut zeker van het resultaat.

De koning trok haastig een stukje van het linnen weg, en bekeek het voorwerp...

Ja, ik denk dat het goed is. Ik moet het beproeven, want ik wil absoluut zeker zijn van zijn doelmatigheid.

Wat er daarna gebeurde was halluciant en dramatisch. 's Nachts dreven er sloepen op de grote stroom en de bemanning van die sloepen wierp zware pakken in het water...

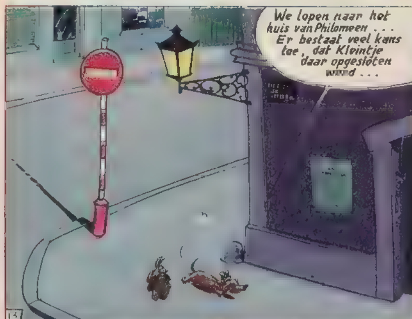
Nog een! Maar wat doen ze toch?...

Kom, we mogen hier niet blijven staan. Men zou het verdacht vinden... Er gebeuren vreemde dingen in ons land!

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

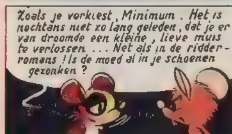

(Wordt voortgezet)

DE VALSCHERM...

DE PARACHUTIST ZIJN LEVEN TOE AAN EEN

EEN man springt uit een vliegtuig en vormt slechts een kleine zwarte stip in de ruimte. Deze stip wordt groter en groter, en plotseling ziet men boven de stip een witte of kakikleurige kroon. Het is een valschermspringer, die met en snelheid van 30 of 35 km per uur naar beneden komt. Valschermspringen is een sport die vele jongelui aantrekt, een sport die een grote koelbloedigheid, technische onderlegdheid en lenigheid vergt. Stel je even in de plaats van de man, die op 800, 1.500 of 5.000 meter boven de grond uit een vliegtuig springt. Meen je niet dat hij veel vertrouwen moet hebben in het stuk geplooide zijde of nylon, dat valscherm heet? Zijn leven hangt in de letterlijke zin van het woord aan een zijden draad. Het is aan die draad dat hij de wetten van de zwaartekracht, die het heelal regeren, tart.

Een valschermspringer met de buikparachute die in geval van nood gebruikt wordt.

NIET GEVAARLIJKER DAN EEN ANDERE SPORT ?

VIJFTIEN jaar geleden stond het valschermspringen zowat gelijk met volslagen gekheid. Slechts de militaire piloten beoefenden deze sport, en hier en daar ook wel een waaghals. Het was in de oorlog 1939-1945 dat men plotseling het grote belang van de valschermspringer inzag. Men leidde regimenten op van valschermspringers die, tot de tanden gewapend, achter de vijandelijke stellingen werden neergelaten. Na de oorlog kregen de militaire valschermspringers konkurrentie; ook burgers kregen lust het er op te wagen. Zo ontstond er een nieuwe sport. Sommige jongelui offeren hun vrije zondag op om te leren vliegen of om valschermspringer te worden. Alles moet geleerd worden, ook het valschermspringen ! In het begin springt men met een valscherm dat automatisch opent, zodra men het vliegtuig verlaat. Pas nadien krijgt men een valscherm aan dat men zelf moet opentrekken. Wanneer men zo ver is, zijn er veel mogelijkheden, en je hebt ongetwijfeld al gehoord dat valschermspringers eerst een eind neerkomen in « vrije sprong », d. w. z. dat ze een bepaalde tijd wachten alvorens hun valscherm open te trekken. Het moeilijkste van al is nu de sprong zelf te leiden, net als een vogel. Om dit te kunnen moet men een kundig gebruik weten te maken van heel z'n lichaam en vooral van armen en benen. Na veel oefening slagen de parachutisten er in neer te komen op een vooraf aangeduide plaats. Om dit te kunnen, moeten zij aan de draaglijnen trekken, welke de eigenlijke valscherm verbinden met de draaggordel die stevig op de rug is bevestigd. Er zijn zo maar eventjes 24 draaglijnen. De beste valschermspringers kunnen, zelfs wanneer ze van enkele duizenden meter hoogte naar beneden komen, de richting van hun val juist bepalen. De kunst van het valschermspringen bestaat er dus niet in om het even hoe te springen en om het even waar neer te komen, maar om precies neer te komen waar het gewenst

DE VALSCHERM IS REEDS 4.000 JAAR OUD EN STAAT NOG MAAR NET OP DREMPEL VAN ZIJN LOOPBAAN

VERTROUWT ZIJDEN DRAAD !

wordt. Het valschermspringen is niet zo gevaarlijk als men soms beweert. Praktisch opent de parachute altijd. Voor alle eventualiteiten krijgt de valschermspringer twee parachutten mee. Wanneer zijn rugparachute niet opent, heeft hij nog altijd deze welke op zijn buik is vastgehecht. Het zou wel een wonder wezen, moesten ze beiden dienst weigeren. Een niet te onderschatten onderdeel van de sprong is de landing. Het spreekt van zelf dat de valschermspringer niet op een pluimen kussen terecht komt. Vooral wanneer de wind sterk is, zijn lelijke valpartijen niet uitgesloten. Maar geloof me vrij, bij judo of rugby gaat het er veel ruwer aan toe !

VIER DUIZEND JAAR GELEDEN KWAM EEN CHINESE KEIZER MET EEN VALSCHERM NAAR BENEDEN !

DE allereerste parachute in de geschiedenis zou deze van Sjun, een beroemd Chinees keizer, geweest zijn. Op zekere dag sprong hij van het dak van een brandende schuur, en hield

daarbij boven zijn hoofd twee grote rieten hoeden. Dank zij deze geimproviseerde valscherm, kwam de zoon des hemels veilig en behouden op de grond terecht. Dit gebeurde zowat twee duizend jaar voor J. Ch. Dank zij het gevaar, waarin hij verkeerde, had de keizer ontdekt dat de weerstand van de lucht de val van een lichaam remt.

Volgens de berichten van een Frans missionaris wa-

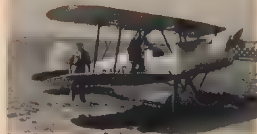

Een parachutist volledig uitgerust.

ren er in het jaar 1300 in China akrobaten die het waagden van hoge torens te springen en dank zij de grote en stevige parasols, welke zij boven hun hoofd hielden, kwamen zij zonder een schrammetje op de grond terecht. De eerste parachute, die naam waardig, werd echter uitgevonden door de grote schilder en geleerde Leonardo da Vince. Tweehonderd jaar nadien, nl. in 1710, publiceerde Newton de matematische teorie van de valscherm. Zijn teorie werd in de praktijk omgezet, echter niet met mensen: het waren katten, honden of schapen die als proefkonijntje moesten dienen.

In 1797 sprong de Parijzenaar A.-J. Garnerin van op een hoogte van 700 m. met een valscherm uit een ballon. Hij was de éérste mens die zulks waagde. Daar Carnerin tijdens zijn val vreselijk heen en weer schommelde, kwam men op het idee bovenaan de parachute een kleine opening te maken, waarlangs de lucht kon ontsnappen. Deze opening, welke het slingeren belet, noemde men stabilisatiegat. De eerste valschermspringer kwam behouden aan, maar velen van zijn opvolgers moesten het met de dood bekopen. Om veiligheidsredenen hechtte men toen aan de valschermen een kleine mand, waarin de waaghals kon plaats nemen. Het was de Amerikaan Baldwin welke dit mandje in 1817 afschafte. Käthe Paulus, een Duitse, kwam in 1850 voor het eerst op het idee haar parachute voor de sprong op te plooien. Zij waagde een sprong van 2.000 m hoog en kwam na 70 minuten behouden op de grond. Op 23 februari 1911 sprong Gaston Mervilleux met sukses van de eerste verdieping van de Eiffeltoren. Op 1 maart 1912 sprong kapitein Berry voor de eerste keer uit een vliegtuig in volle vlucht. Het is wel heel zonderling dat de piloten tijdens de oorlog 1914-1918, behalve dan in uitzonderlijke gevallen, geen valscherm meekregen. Het idee echter valschermtroepen achter de vijandelijke linies neer te laten, rijpte in 1918. Pas in 1924 werd de valscherm verplichtend voor de militaire piloten, en talrijke mensenlevens werden hierdoor gered. De twintig laatste jaren werd de techniek van het valschermspringen veel verbeterd. In 1938, sprong de Fransman James Williams van een hoogte van 11.240 m. Hij opende zijn parachute slechts na 170 seconden vrije sprong, d. w. z. dat hij pas op 90 meter van de grond zijn valscherm opentrok. De Rus Amintaiev gelukte 53 sprongen op een dag. In 1948 sprong een parachutist van een hoogte van 7.260 m zonder ademhalingstoestel. Sedert enkele maanden volgt het ene rekord na het andere. Men kan ze haast niet meer bijhouden ! De klassieke valschermen, die de vorm hebben van een halfrond, zullen in de toekomst vervangen worden door de vierkantige of driehoekige valschermen, daar deze laatsten volgens de specialisten veel meer mogelijkheden bieden.

Een valschermspringer stapt in een « Stampe », een kleine, zeer handige tweedekker, waaruit men heel makkelijk springen kan.

DE ZAAK ZONNEBLOEM

DOOR HERGÉ

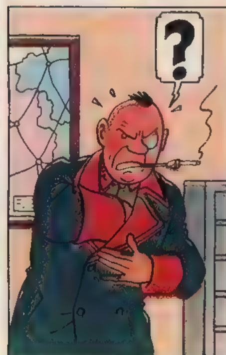

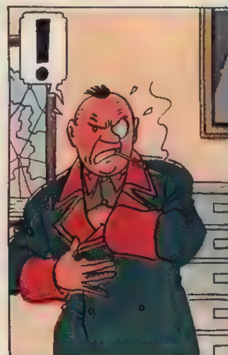

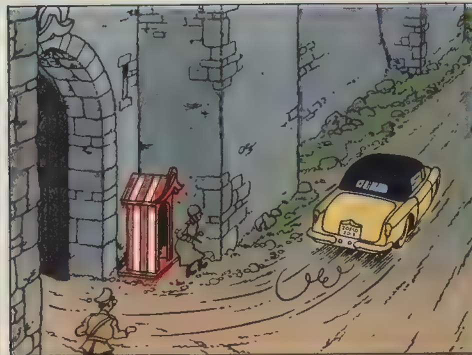

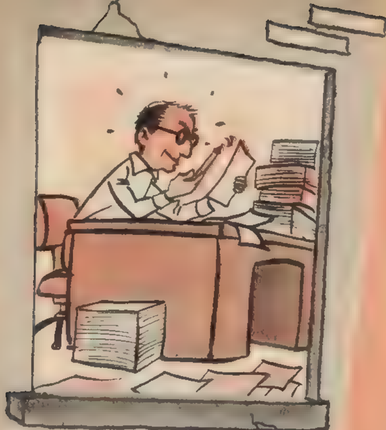

(Wordt voortgezet.)

ACHTER DE SCHERMEN VAN DE GROTE PRIJSVRAAG

WELDRA de lijst met de overwinnaars ! Ik begrijp jullie ongeduld, vrienden, maar er zijn duizenden en duizenden oplossingen toegekomen, en het is niet mogelijk ze allemaal in een paar weken te corrigeren en te schiften. Ik kan je nochtans verzekeren, dat wij er met man en macht aan werken. Nog een beetje geduld en je vindt wellicht je naam in de lijst van de gelukkigen. Ik wens het je van harte !

Intussen enkele details over de Grote Prijsvraag van het SUPER-KUIFJE 32 bladzijden.

DE EERSTE VRAAG was werkelijk niet zo moeilijk en jullie zijn allemaal fijne detectives. Er zijn inderdaad weinig deelnemers die niet wijs werden uit de doolhof en de schat niet vonden.

DE TWEEDE en de VIJFDE VRAAG bleken ook niet zo moeilijk. Veel deelnemers vonden de gepaste hoed bij iedere figuur, en kennen alle geheimen van de Fiat.

DE DERDE VRAAG was de moeilijkste. Wij wisten wel dat ze erg moeilijk was, maar we hadden ons toch aan betere resultaten verwacht. Hoe jammer dat veel trouwe Kuifjeslezers er hun oude collecties eens niet hebben op nageslagen. Inderdaad, AL deze foto's verschenen reeds in « Kuifje ».

DE VIERDE VRAAG was eveneens moeilijk. Bijna iedereen herkende de ogen van de kat, die van de leeuw werden verwisseld met die van de hond en... een zebra is geen okapi ! Het oog van de papegaai was voor velen dat van een uil, of van een duif. Een van de grappigste antwoorden was dit welke ik las voor het oog van de ezel : « Dat is geen oog van een dier, maar een gat in een boomstam ».

En nu nog een woordje over de bijkomende vraag : enkele lezers schrijven mij, nadat ze hun oplossing hadden binnen gestuurd : « Beste Kuifje, wees zo vriendelijk het getal dat ik op mijn formulier heb gezet te wijzigen ».

Beste jongens en meisjes, jullie zullen wel begrijpen dat dit voor ons totaal onmogelijk was.

Wees gerust : de correcties zijn bijna gedaan en jullie hoeven niet lang meer te wachten op de publicatie van de lijst met de overwinnaars.

KUIFJE IN DE *Bioscoop*

HET GLAZEN MUILTJE

ER was eens een jong meisje dat Ella heette en bij haar stiefmoeder en haar twee halfzusters woonde. Ella was niet gelukkig want ze moest hard werken, ze moest het vuur onderhouden en de as uit de haard halen. Daarom kreeg zij de bijnaam van « Assepoester ».

ER was niemand die van haar hield, behalve dan een zekere vrouw Toquet die, naar iedereen in het dorp beweerde, een slag van de molen had. In de ogen van Ella was ze echter een goede fee.

Soms wandelde zij met de vrouw door het woud en dan droomden zij samen dat de kleine Assepoester op een mooie dag in het paleis zou wonen, dat hoog boven op de rotsen stond. In dit paleis woonde er een jonge en mooie prins. Hij had de reis om de wereld gedaan en was nu naar het dorp teruggekeerd. Iedereen hield van hem en men fluisterde dat hij het inzicht koesterde met één van zijn onderdanen te huwen. De opwinding welke in de streek heerste, toen men vernam dat de prins een groot bal zou geven waarop alle jonge meisjes van het land waren uitgenodigd, was ook zeer begrijpelijk.

Ja, alle jonge meisjes waren uitgenodigd, behalve de kleine Assepoester.

Mevrouw Sanders, de stiefmoeder van Ella, verwachtte zeer veel van dat bal, want haar dochters Serafina en Birdena waren erg mooi. Zij stonden nu hele dagen voor de spiegel om mooie kleren te passen. Intussen zat Ella op de open plek van het woud, aan de rand van het water en ontmoette er een jonge man, die zei dat hij de kok van de prins was. In werkelijkheid was hij de prins zelf. Hij praatte heel vriendelijk met Ella, en gaf haar een uitnodiging om naar het groot bal op het kasteel te komen.

— Ik heb geen kleren om naar het bal te gaan, en ook geen schoentjes, zuchtte Ella, maar vrouw Toquet zei dat ze niet mocht wanhopen.

De avond van het bal nam zij Assepoester bij de hand en leidde haar tot in de tuin. Daar wachtte de kleine Assepoester een prachtig kleed en een koets zoals men er alleen in een mooie droom ziet. Assepoester trok het mooie kleed aan, de fijne muiltjes en steeg in de koets. Enkele minuten later verscheen ze reeds in de paleiszaal, waar niemand haar herkende, behalve dan de jonge prins. Ze dansten samen en Ella was heel gelukkig. Om middernacht echter moest Ella terug naar huis rijden, want dat had ze aan vrouw Toquet plechtig beloofd...

Toen zij de eerste slag van twaalf hoorde, vluchtte zij de paleiszaal uit en verloor in haar haast een van de prachtige, kleine glazen muiltjes. De prins vond dat muiltje. De volgende dag wandelde hij door het woud en vond de kleine Assepoester wenend aan de rand van het water. Zij weende omdat haar mooie droom vervlogen was.

— Het was geen droom, zei de prins, maar werkelijkheid.

En met het glazen muiltje dat hij aan haar voet stak, schonk hij haar ook zijn hart. En Assepoester huwde met de prins en zij leefden lang en gelukkig.

BIJ DE FOTO's :

1. — Op het groot bal van de prins herkende niemand de kleine Assepoester, want zij is zo mooi geworden als een sprookjesprinses.

2. — De prins zet de kleine Assepoester op zijn paard en zo rijden zij naar het kasteel op de rotsen. Zij leefden er lang en gelukkig.

3. — De prins zegt dat hij de kok van het kasteel is. Hij leert Assepoester dansen en nodigt haar uit naar het groot bal van de prins te komen.

Voor de zoveelste maal trachtte Otto zijn vijand, Johan, uit de weg te ruimen. Hij wordt overvallen door een patrouille Tartaren, en naar de Khan geleid...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Twee van de vier woestijnratten werden te Wood City opgesloten. Kid Ordinn, welke hen moest bewaken is ingeslapen. De handlangers van de bandieten zwerven rond de gevangenis...

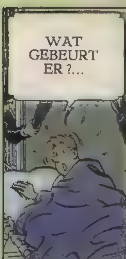

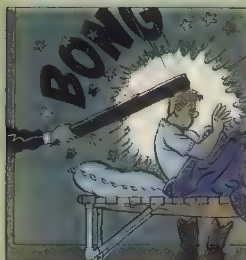

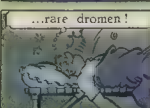

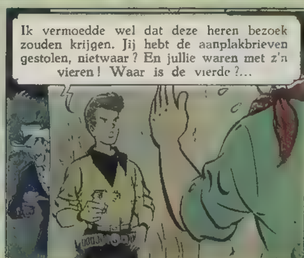

IN HET AUTOSALON
VAN BRUSSEL

DRING... Dring... De telefoon rinkelde luid.

— Hallo ?

— Hier is Walter. Ik ben op de redaktie van « Kuifje ». Kan je niet even komen, zeg ? Men vraagt ons « sito presto » een artikel over het Autosalon van Brussel...

Ik trachtte af te wimpelen, maar er was geen ontkomen aan. Ik moest mijn artikel schrijven. Wij namen onze intrek in een klein kantoortje, waarvan de wanden versierd waren met mooie foto's. In een mooie, moderne kast stonden er, naast de albums van « Kuifje », een indrukwekkende reeks woordenboeken.

ALS wij de exposanten nu eens per nationaliteit klasseerden, ware dat niet het makkelijkste ? Wij praten dan achtereenvolgens over de nieuwigheden van Frankrijk, Engeland, Duitsland, Italië en Amerika. Beginnen we maar met Frankrijk !

— Met Frankrijk ? Ja, ik weet dat er een nieuwe Citroën is, de DS 19, maar dat is geen geheim meer. Geen mens die niet weet dat die nieuwe Citroën zo een soort van hidraulische centrale is die op vier wielen gemonteerd werd. De remmen, de ontkoppeling, de versnellingen, de suspensie, alles is hidraulisch ! Over de lijn van die wagen hebben wij ook al niets meer te vertellen. Iedereen heeft er foto's van gezien en kan zelf oordelen...

— Is er dan niets anders op de Franse markt ?

— Renault versterkte de motor van de Fregate, Simca deed hetzelfde en verbeterde het allure van zijn carrosserie. Bij Peugeot is er niets gewijzigd.

— En wat brengt Engeland ?

— Een nieuwe Jaguar, waarvan de vormen meer afgerond zijn. En dan is er ook een Sunbeam, maar ook deze wagen is niet sensationeel. Wij hebben de indruk dat Engeland pas nu ontdekt heeft dat men auto's in twee kleuren kan schilderen. Ho ja, ik vergat het haast. Vanguard koos een nieuwe bekleding voor zijn 2 liter motor. Verder wordt het offensief van de sportwagens voortgezet met Triumph, Jaguar, Aston-Martin, Bristol, M. G., enz.

— Er kan dus geen sprake zijn van een Engelse « bom » ?

— Neen, wat niet wil zeggen dat er geen mooie Engelse wagens zijn, de nieuwe M. G. o. m. is wel geslaagd !

— En bij de Duitsers ?

— Het autosalon van Frankfort verwekte een ware revolutie in de automobielwereld. De B.M.W. pakte uit met nieuwe, prachtige sportwagens. De D.K.W. bracht dezelfde elegante D.K.W., die je kent, maar dan vergroot. Karmann, specialist in cabriolets, presenteerde de Volkswagen gecarrosseerd door Ghia. Dat is werkelijk een fijne wagen !

— En Mercedes ?

— Een elegante cabriolet, gebouwd naar het schema van de 220.

— En wat brengt Italië ?

— De Italianen wachten gewoonlijk op het salon van Geneve om met hun mooiste stukken uit te pakken. In Brussel krijgen we natuurlijk de hele reeks Fiatwagens te zien. Er is ook Ferrari en er zijn enkele sportmodellen. Kom laat ons nu naar Amerika gaan...

— Ho, maar ik weet al wat Amerika ons brengt : meer PK. en meer chroom !

— Nagels met koppen ! Een hele reeks grote wagens : Packard, Chrysler, Cadillac, Lincoln — waarvan je de nieuwe Cosmopolitan kan bewonderen — hebben bijna allemaal 300 en meer PK. Stippen wij aan dat de bekleding over het algemeen langer en lager is. De kleine modellen van de verschillende automerken stappen in de sporen van Chevrolet en Ford, en hebben over het algemeen 175 PK. De wagens werden nog rijkelijker met chroom versierd. De kleuren zijn in helle schakeringen uitgekozen (de meeste grote wagens zijn tweekleurig) en de tint van de kussens harmonieert of kontrasteert fel met de kleur van de carrosserie.

— Wij mogen dus zeggen dat het autosalon van Brussel niet revolutionair is ?

— Inderdaad. De modellen, welke tentoongesteld worden, zagen wij reeds te Londen, te Parijs of te Frankfort. Sommige hebben wij zelfs reeds op onze wegen ontmoet !

— Dus hoeft men niet eens meer naar het salon te gaan om de nieuwste snufjes te bewonderen ?

— Neen, Walter, die zie je over de wegen snorren, alvorens de deuren van het salon opengaan !

BIJ DE FOTO'S :

1. — De Karmann-Ghia, die men de nieuwe Volkswagen heet, alhoewel dit niet helemaal juist is !
2. — De nieuwe « Continental » van de Ford Motor Company.
3. — De fameuse Citroën DS 19.
4. — Meer allure, meer PK. : de nieuwe M.G. !

DE 3 MUSKETIERS

D'Artagnan besloot naar Londen te gaan en de diamanten gespen van de koningin terug te brengen. [illegible] vrienden, de drie musketiers, hem te vergezellen.

EEN VOOR ALLEN, ALLEN VOOR EEN!

(73) ATHOS antwoordde in naam van het trio : « Vermits de opdracht zeer gevaarlijk is, hebben wij wel het recht te weten waarom en voor wie wij ons leven in de weegschaal leggen. Indien je het ons niet wil zeggen, betekent dit dat je het recht niet hebt om te spreken. Wij vragen je dus niets meer, beste vriend, en zijn bereid je dadelijk te volgen. Wanneer vertrekken wij? ». D'Artagnan verwachtte zich wel aan een gunstig antwoord van de drie musketiers, maar het ontroerde hem toch te horen dat ze geen ogenblik aarzelden. « Deze nacht nog moeten we vertrekken, maar ik zou willen dat wij, wat er ook gebeure, deze eed gestand doen : **Een voor allen, allen voor een!** »

(74) ATHOS, Porthos en Aramis stonden op, staken de rechterarm op en herhaalden plechtig. « Een voor allen, allen voor een! ». Zonder nog een ogenblik te verliezen riepen zij hun knechten, lieten hun paarden zadelen en verlieten de stad, die nog donker en verlaten was, in de richting van Chantilly. D'Artagnan had juist gezien, toen hij zei dat de kardinaal alles zou in het werk stellen om te beletten dat de boodschappers van de koningin Londen zouden bereiken. Reeds in Chantilly begonnen de moeilijkheden voor onze vier helden. In de herberg waar ze afstapten om zich even te verfrissen zat er een edelman, die voorstelde zijn glas te ledigen op de gezondheid van de kardinaal.

(75) PORTHOS antwoordde dat hij niets beter wenste, indien de vreemdeling eerst op de gezondheid van de koning zou willen drinken. Daarop sprong de edelman overeind en riep woedend : « Ik ken geen ander koning dan Zijne Eminentie! » en trok zijn degen. « Porthos, je hebt een dwaasheid begaan, zei Athos, maar nu kan je je niet meer terugtrekken. Maak die man onschadelijk, en volg ons dan. Wij moeten weg... ». De drie vrienden sprongen in het zadel en Porthos riep hen nog na : « Ik zal die lummel eens een lesje in schermen geven! ».

(76) DAT is één, zei Athos somber. Die man is vanzelfsprekend een agent van de kardinaal. Hij meende dat Porthos de leider van de expeditie was, en daarom heeft hij onze vriend uitgedaagd ». Het speet onze helden erg dat ze de dappere Porthos moesten achterlaten, maar ze hadden geen ogenblik te verliezen. Te Beauvais ontmoetten ze acht à tien werklui, in schijn althans waren het werklui. Op zij van de weg, die niet geplaveid was, groeven ze putten, of beter, ze deden alsof ze putten groeven

(77) ARAMIS, die vreesde dat hij zijn laarzen zou vuil maken in al dat slijk, vroeg of ze niet even konden ophouden. Athos wou tussenbeide komen, maar het was te laat. De werklui bespotten de reizigers, en daagden hen uit. Zelfs de koele Athos steeg het bloed naar het hoofd. De werklui grepen musketten, die in een gracht verborgen waren, en schoten op onze vrienden. Aramis werd in de schouder geraakt « Het is een hinderlaag! riep d'Artagnan. Vooruit, vrienden! ». Zijn hoed werd afgeschoten, maar dat hinderde hem niet. Razend van woede stoof hij weg. Aramis kon zich vastgrijpen aan de manen van zijn paard en slaagde er in de anderen te volgen...

(78) ARAMIS verloor veel bloed en slechts met een haast bovenmenselijke krachtinspanning slaagde hij er in met zijn vrienden de volgende stad te bereiken. Daar moesten ze hem echter achterlaten. D'Artagnan en Athos hadden niet eens de tijd af te stappen, zij galoppeerden voort en Athos mompelde : « Zijne Eminentie weet wat hij doet. Indien het zo voortgaat, zullen wij mogen blij zijn indien er nog één van ons heelhuids Calais bereikt ». Omstreeks middernacht waren ze te Amiens. D'Artagnan en Athos stapten af voor een herberg en vroegen onderkomen voor de nacht. De hotelier ontving hen

(Wordt voortgezet.)

MUTOTO EN DE PANTER

Mussongolo herinnerde zich een spreekwoord uit zijn land : MEN VECHT MET DE PANTER OOG IN OOG

DE zon daalde aan de kim en verdween ten slotte geheel achter de reusachtige bomen van het oerwoud. Ze kleurde de hemel purper en goud. In andere omstandigheden zou Mussongolo genoten hebben van dit prachtig kleurenspel doch nu was hij daarvoor te treurig. Met heimwee dacht hij aan Larson, de blanke jager, die was teruggekeerd naar zijn vaderland, het koude noorden, waar een zoon van het oerwoud niet aarden kan.

Neen, Larson was niet blij geweest toen hij moest afscheid nemen van dat fascinerende land en van zijn kapita. Mussongolo meende zelfs dat hij een traan had zien schitteren in de ogen van de Blanke op het ogenblik dat ze elkaars hand voor de laatste maal drukten. Hij had hem gezegd :

— Kwenda na Bwana Muganga. Kwenda! Muganga musuri na jo ! (1)

Met hangende schouders en loodzwaar hart was Mussongolo aan de oever van de stroom blijven staan tot de boot. die Larson meenam, in een bocht verdween.

Zonder iemand aan te kijken of zonder met iemand te spreken was hij dan weggegaan met de lans in de hand en z'n « Holland 475 », het laatste geschenk van Larson, over de schouder.

Dagen, weken marsjeerde hij, tot hij op een morgen in E'ville kwam. De villa van Muganga Parker lag enkele kilometer buiten de stad; hij kende ze want hij was er vroeger met Larson geweest. Mussongolo installeerde zich in de garage alsof dit vanzelfsprekend was en niemand iets anders zou hebben verwacht. De dokter wist dat Mussongolo hem zou bezoeken en wellicht enkele maanden zou blijven. Larson had hem

(1) Ga naar de blanke geneesheer, ga. Hij zal goed voor u zijn.

het geld ter hand gesteld om in het onderhoud van de kapita te voorzien en had gezegd dat Mussongolo een knap verkenner en een prachtig jager was en grote diensten zou bewijzen...

— Ik ben de zoon van een stamhoofd, zei Mussongolo, en geen knecht. Ik werk niet.

Daarmee was de zaak afgedaan. Mussongolo de knappe jager, die begaafd was met uiterst fijngevoelige zintuigen om het wild op te sporen, kon geen kip pluimen, geen aardappelen schillen, geen water dragen. Hij toonde een diepe afkeer voor zo'n karweitjes.

De dokter trachtte toch een en ander gedaan te krijgen van Mussongolo door hem een paar gloednieuwe schoenen te geven. Een nummer 48, de grootste maat welke in de stad te krijgen was...

Drie dagen lang keek Mussongolo met verliefde blikken naar de mooie schoenen. Toen wou hij ze aantrekken maar ze bleken toch nog te klein voor zijn lange, brede voeten die nooit te voren van hun vrijheid waren beroofd. Toen bewees Mussongolo dat hij wel ideeën had want... hij hing de schoenen om de hals.

★

De vrouw van de dokter verliet het huis om na enkele weken terug te keren met een snoezige, roze baby. Hij werd in een klein, wit bed vlak bij het venster gelegd en Mussongolo week geen voet meer van dat venster. Als de baby zijn mond opende om een deuntje te huilen, vloog Mussongolo naar de deur en kondigde met de plechtstatigheid waarmee een butler een hoge gast zou melden, aan :

— Mutoto liaka. De kleine weent.

Als een boy te veel leven maakte in de nabijheid van de kinderkamer, moest hij vreselijk rap zijn om geen rammeling te krijgen van Mussongolo. Het kind van het oerwoud had zijn hart verpand aan die kleine baby, maar toch knaagde hem nu en dan het heimwee naar Larson, de wildernis en de jacht heel erg. Dan mocht de zon in toverachtige kleuren aan de kim verdwijnen, dan mocht het kind glimlachen, niets kon Mussongolo uit zijn droevige mijmeringen halen...

★

Er kraakte iets in de keuken maar Mussongolo hoorde het niet. In gedachten liep hij over een smal pad in het oerwoud en achtervolgde groot wild... In de eetkamer was er een verdacht gerucht, maar dat hoorde de kapita al evenmin. Hij stond bij het venster van de kinderkamer zo roerloos als een antiek marmeren standbeeld.

Eensklaps vertrok z'n gelaat, hij snoof de lucht op en z'n ogen werden groot en rond. Hij zag het gevaar niet maar z'n instinct zei hem dat het dichtbij was... Van uit het open venster van de kinderkamer kwam de reuk van een roofdier. Het was niet de reuk van de guepard die niet altijd boosaardig is en het was ook niet de reuk van een leeuw, die slechts doodt wanneer hij honger heeft. De reuk die Mussongolo in de neus drong was die van een panter. Hij kende dit dier maar al te goed en wist dat er niet veel goeds van te verwachten viel...

Mussongolo trok zijn dolk; het enige wapen dat hij bij zich had, sprong door het venster en stelde zich vlak bij het bed van het kind op dat rustig sliep.

★

Door de halfopen deur sloop het roofdier naar binnen. In z'n ogen lag een wrede, bloeddorstige glans, z'n oren stonden rechtop en het toonde zijn blinkende, vlijmscherpe en ijzersterke tanden...

De kapita wist dat hij het, ondanks zijn herculeskracht, niet zou kunnen halen tegen een panter. Een ogenblik dacht hij er aan het kind te grijpen en er hals over kop mee weg te vluchten. Hij deed het echter niet want de panter zou hem volgen en de klauwen in z'n rug zetten. Het gevecht ware daarmee slechts voor enkele ogenblikken uitgesteld en zou voor hem veel gevaarlijker worden.

Mussongolo herinnerde zich het spreekwoord dat ieder kind in zijn land kent : Men vecht met de panter oog in oog. »

Mussongolo roerde niet maar staarde onverschrokken in de groene ogen van het roofdier. De panter gromde, strekte zich en gromde opnieuw. Het was een prachtig dier met een mooie glanzende pels, beslist een meter twintig en moest ongeveer zeventig kilo wegen... De panter dook ineen, zette de achterste poten schrap, lei de oren in de hals en was gereed om te springen...

Mussongolo was de panter echter te vlug af. Met een kattenrapte sprong hij naar voren en stak toe. Er volgde een kort gevecht, dan werd alles stil.

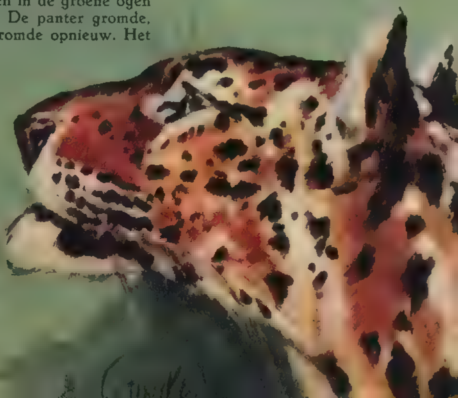
De kapita slaagde er in zich op te richten en naar het bedje te gaan... De baby lachte in z'n slaap. Het geluk stond op Mussongolo's gelaat te lezen, niet voor lang echter want het werd nacht rond hem. Z'n benen weigerden dienst en hij stortte languit neer...

★

Dokter Parker vond Mussongolo bewusteloos en zwaar gewond aan de voet van het bedje. Hij transporteerde hem naar de kliniek en diende hem een bloedtransfusie toe.

En zo komt het dat in kamer 6 een zusterke een patient verpleegt die met zijn lange benen uit het bed steekt. Al de hospitaalbedjes zijn te kort voor Mussongolo. Hij is nog erg zwak maar hij is gelukig en nu en dan kijkt hij tevreden naar het paar nieuwe schoenen dat op z'n nachttafel staat.

VERHAAL DOOR
JO POLLART
GEILLUSTREERD
DOOR FRED FUNCKEN

DE LAATSTE PATROUILLE

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

HET GEVECHT MET DE WILDEN

De « Gemzen » marsjeren naar de bronnen van de Fitzroy waar de Blythe expeditie zich moet bevinden. Onze vrienden nemen een bad in een poel en doen een zonderlinge ontdekking.

HENK toonde de eigenaardige steen aan Guido. Deze laatste maakte hem zorgvuldig schoon en merkte dat hij doorschijnend was.

— Maar dat is een stuk glas ! riep Henk.

— Inderdaad. Dat ziet er naar uit, maar het zou me toch erg verwonderen moest er hier glas liggen. Ik heb nog nooit in m'n leven een ongeslepen diamant gezien, maar ik meen dat die er ongeveer als deze steen moet uitzien.

Al de jongens kwamen nu toegelopen om die wondere steen te bekijken.

— Geloof je waarachtig dat het een diamant is ? Gezien z'n grootte moet die een aardige stuiver waard zijn.

— Wees maar niet te voortvarend. Ik weet niets af over edelstenen. Misschien is deze steen helemaal niets waard maar in ieder geval heeft hij een zeer eigenaardige vorm. Ketje, vertel me een keer waar je die juist opgeraapt heb.

HIER, aan de rand van het water.

— Kom, we tekenen vlug een plannetje van de omgeving en stapelen die rotsblokken in de vorm van een pyramide op elkaar. Zo kunnen we de plek eventueel makkelijk terug vinden.

Al de jongens waren nu reeds ijverig met het deksel van hun eetketeltje in het zand aan het woelen in de hoop nog stenen te vinden.

— Jullie lijken wel goudzoekers ! riep Guido. Maak er een eind aan jongens. Trek jullie kleren aan en schiet op. We moeten voort. We zijn hier niet om een schat te delven, maar om de Blythe expeditie te zoeken. Het wordt stilaan tijd dat we onze ouders en onze vrienden kunnen verwittigen. Bovendien heeft Gordon een echte dokter nodig !

— Misschien in ons Ketje nu schatrijk, lachte Renaat, terwijl hij z'n schoenen aantrok. Wie weet is die steen niet enkele miljoenen waard ?

— Die diamant is niet van 't Ketje, protesteerde Henk, die een gevecht leverde met z'n hemd dat maar niet over z'n natte lijf wou glijden. Ik heb die steen ontdekt. 't Ketje heeft immers met « zand » gegooid. Dat joch wist niet eens dat het een steen was...

— Heb je nou ooit ! Bedoel je misschien dat ik die steen niet heb opgeraapt ? Heb ik hem je niet naar het hoofd gegooid ? Hé, wie was het dan wel ?

— Mond toe, jongens ! Hoe is mogelijk dat twee trouwe kameraden over zo'n dwaze geldkwestie kibbelen ? Dat is beneden alles maar ik wil het jullie toch even klaar maken, dat jullie er over het begrip « eigendom » naieve ideeën op na houden. We hebben die steen gevonden op Australisch grondgebied en daarom hoort hij toe aan Australie. Voor zo ver ik weet hebben jullie geen vergunning gekregen om hier diamant te graven, of wel ? Ik houd de steen dus bij en geef hem aan professor Blythe. Die zal er wel raad mee weten.

— Je hebt gelijk, Guido, antwoordde 't Ketje. Ekskuseer. Wat zou ik met enkele miljoenen aanvangen ? Rijke lui vervelen zich gewoonlijk dood. Die weten niet wat aanvangen met hun tijd en ze hebben nooit echte vrienden.

— Dat is waar. Ik vraag ook ekskuus, zei Henk. Indien ik geld kreeg voor de diamant zou ik het afgeven voor de kas van de « Gemzen ».

— Bravo ! Kom jongens, we gaan, riep Guido.

DAPPER zetten ze hun weg voort en toen de avond viel hadden ze twintig kilometer afgelegd. Dat was de langste mars die ze ooit gedaan hadden.

— Ik heb de indruk, dat we ons doel naderen, zei Guido. Het terrein wordt heuvelachtig en volgens de kaart liggen er enkele bergen rond de bronnen van de Fitzroy. Kijk, ik meen dat ze links van ons liggen.

Deze woorden waren nauwelijks koud of het hoge kangoeroegras bewoog en assegaaien ploften voor de voeten van de jongens neer.

— Wilden ! riepen Marcel en Henk tegelijkertijd.

Renaat en Jim hadden de Winchesters gegrepen. Ze schoten in het gras. Een dertigtal lange bruine kerels met mager bovenlijf sprongen overeind en zwaaiden met hun korte werpspiesen en stenen knotsen.

Een dertigtal bruine kerels met mager bovenlijf sprongen uit het hoge gras...

Ze hadden dik kroezelhaar en korte ringbaard, hun breed gezicht met platte neus was met okergele verf beschilderd en hun houding was dreigend...

— Schiet ! Schiet ! beval Harry van op zijn draagberrie.

Opnieuw klonken enkele schoten en de woeste krijgers trokken zich vlug terug in het hoge gras.

— Dat mankeerde er nog aan, zuchtte Henk, die samen met 't Ketje plat op z'n buik achter het reisgoed lag.

— Het ware voorzichtig de karabijnen opnieuw te laden, jongens. Voor het ogenblik hebben we niets meer te vrezen, maar je kan nooit weten dat hen de lust bekruipt ons straks opnieuw te overvallen.

— Geef me je Winchester, zei Jan kalm. Ik loop tot op de top van de eerste heuvel. Vandaar heb ik beslist een mooie uitkijk over de omliggende vlakte en kan uitmaken of die wilden inderdaad weg zijn...

Nauwelijks stond Jan op de heuveltop of hij maakte heftige gebaren en wees naar links. Zo vlug zijn benen hem dragen konden, rende hij de heuvel af en riep zijn makkers toe :

— Het kamp ! We zijn er ! Het kamp van Blythe ligt op enkele minuten van ons. Ik zag duidelijk twee grote tenten en een antennemast waaraan de Australische vlag wappert.

De schrik veroorzaakt door de aanval van die primitieve stam was op slag verdwenen en maakte plaats voor een dolle vreugde. Ze dansten, ze zongen, sprongen, omhelsden mekaar en namen vol moed de rugzak weer op. De oudsten duwden de draagberrie en voort ging het ! Ondanks hun vermoeidheid vorderden ze snel : het doel lag nu immers vlakbij.

— Maar... maar... ik heb de indruk dat het kamp helemaal verlaten is, zei Marcel bedremmeld. Kijk, hier liggen overal lege flessen, stukken van een radioapparaat... zelfs de stukgeslagen lampen...

— God ! De expeditie werd overvallen en de tenten leegeplunderd, zei Puma en liep zo snel hij kon in de richting van de twee vierkante tenten...

VOLGENDE WEEK :
Gooi de meertouwen los !

SCHRIJF JE VRIENDEN ALLEEN OP KUIFJE's BRIEFPAPIER... ZIJ ZULLEN JE BRIEVEN DAN MET NOG MEER VREUGDE LEZEN !

100 KUIFJE's PUNTEN volstaan om gratis een omslag met 10 omslagen en 10 bladen versierd met een KUIFJE's schild te bekomen.

DE KUIFJE's BONS VIND JE OP DE PRODUCTEN :

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

DE ANDERE GESCHENKEN VAN DE KUIFJE's BON :

	Punten
AFDRUKPLAATJES KUIFJE. Per reeks	50
PRENTJES « REINAERT DE VOS ». Per reeks van 40 prentjes	60
PRENTJES « DE SPROOKJES VAN PERRAULT ». Per reeks van 50 prentjes...	75
KUIFJE'S CHROMO'S « ZIEN EN WETEN ». Vliegtuigen, Automobiel, Marine. Per reeks van 6 merkwaardige chromo's	100
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. 7 reeksen van elk vijf reproducties van beroemde schilderijen. Per reeks	200
KUIFJE'S PORTEMONNAIE. In plastic « croco »	200
KUIFJE'S PORTEFEUILLE. In cuiroleine	200
KUIFJE'S PUZZLE in karton	200
KUIFJE'S PUZZLE in hout	500

OPLOSSING VAN DE PRIJSVRAAG Nr 5 VAN DE KUIFJE'S BON

1. PROSMANS
2. PILSBERG
3. TOSELLI
4. SKI & FRANCO-SUISSE
5. JU'CY en WHIP
6. HEUDEBERT
7. PALMAFINA
8. NOSTA
9. MATERNE
10. HORTON
11. VICTORIA
12. PANA

BIJKOMENDE VRAAG : Om een 1 literfles van verse NOSTA melk tot aan de rand te vullen, hadden wij 2.868 koffiebonen nodig.

DE 50 WINNAARS :

— Het beste antwoord was dit van Rita WUYTS, Dries, 10, Landen die een AJAX FIETS, TYPE KUIFJE wint.
— De twintig volgende zullen persoonlijk verwittigd worden en een ALBUM van de KUIFJE'S BON ontvangen.
— De negen en twintig andere winnaars worden eveneens verwittigd en ontvangen een PUZZLE IN KARTON.

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE — DIENST T.
Lombardstraat, 24, Brussel.

GESCHENK : VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

heimzinnig

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Olrik heeft Blake en Mortimer iedere terugweg afgesneden. Ze zijn verplicht zich met een broze kano op een onderaardse rivier te wagen. Tijdens hun tocht zien ze vreemde natuurverschijnselen

De twee broze kano's worden plotseling door een sterke stroming gegrepen...

?

En ondanks al de pogingen welke onze vrienden aanwenden, worden ze met grote snelheid meegesleurd...

Onmogelijk onze vaart te vertragen!

Het is een ware stroomversnelling!

...naar een zaal waarvan de ingang afgesloten is door een hekken gevormd door stalaktieten en stalagmieten...

Lieve hemel! Wij zullen tegen de klippen te pletter lopen!

Mortimer gaat languit in zijn kano liggen en scheert rakelings langs de hindernis...

!

Blake die recht op een stalagmiet afstevent kan door een krachtige stoot van zijn pagaai een botsing vermijden. De pagaai breekt echter af...

!

KRAK

Nu is het remmen totaal onmogelijk! De kano van de kapitein verdwijnt bliksemsnel in de tunnel en steekt Mortimer voorbij...

Blake! Wat is er aan de hand?

Mijn roeispaan is gebroken!

De stroming wordt nog sterker en nog sneller, en in de verte hoort men een lawaai dat ieder ogenblik aanzwelt...

Mortimer tracht Blake in te halen, maar tevergeefs...

Pas op, Blake! Een waterval!...

Ondanks de wanhopige pogingen van de kapitein, vervolgt zijn notedop de helse tocht naar de zekere ondergang...

De waterval is nu vlakbij, men hoort het water bruisen en koken. Mortimer wordt meegesleurd en komt op de oever terecht. Hij kan aan wal stappen.

De kano van Blake echter glijdt bliksemsnel naar een half ondergespoelde rots...

Hij is verloren!

De schok is vreselijk, en Blake wordt in het water geslingerd...

En terwijl de kano in de diepte verdwijnt...

...Slaagt Blake er in zich aan een rotspunt vast te klampen.

Mortimer! Help!...

wa

't Ketje
die een g
z'n hemd a

Het staat buiten kijf dat je van Pom en Teddy houdt, maar ken je ook de twee andere albums van dezelfde auteur, nl. « Het Geheimzinnig

SUSKE EN WISKE OP HET TELEVISIESCHERM

TALRIJKE lezers schrijven ons dat ze met spanning de eerste T.V.-strip gevolgd hebben, nl. « Het Spaanse Spook ». Toen « Het Spaanse Spook » gedaan was en het enkele weken duurde alvorens de tweede T.V.-strip op het scherm kwam, maakten de jonge T.V.-kijkers zich reeds ongerust en vroegen zich af wanneer de volgende zou verschijnen. Hun geduld werd wat op de proef gesteld, maar toen zij de eerste uitzendingen van de « Bronzen Sleutel » gezien hadden, waren zij hun wachten gauw vergeten, en lieten zij ons weten dat het tweede verhaal stukken beter was dan het eerste.

VAN verschillende zijden kregen wij brieven van jongens en meisjes, die ons vroegen op welke manier zo een T.V.-strip tot stand komt. Er is niets waar « Kuifje » liever aan voldoet dan aan de weetgierigheid van zijn lezers, en daarom vertellen wij jullie hier in korte woorden hoe de T.V.-bewerking van « De Bronzen Sleutel » wordt gemaakt.

DE TEKENINGEN

ALLE tekeningen worden vergroot. Een verhaal van Willy Vandersteen bestaat uit zeven à achthonderd tekeningen, die één voor één worden gefotografeerd en enorm vergroot. De tekening lijdt natuurlijk onder deze vergroting, en moet duchtig worden bijgewerkt. Om aan de tekening een zeker relief te geven worden de dekors vervolgens geschaduwd. Wanneer men zo ver is, (en daar kruipen reeds weken werk in) dan gaat men over tot de filmopnamen.

DE CAMERA ZOEMT...

TERWIJL de fotografen de opnamen, vergrotingen en retouches van de tekeningen maken, komt het filmscenario tot stand. De scenarist heeft aan de hand van het album een draaiboek gemaakt, en dit dan voorgelegd aan de auteur van het verhaal. Vindingrijk, zoals Willy Vandersteen nu eenmaal is, weet hij er nog merkelijke verbeteringen in aan te brengen. Alvorens men tot de opnamen overgaat, worden nog heel wat « intervalles » gemaakt, d.w.z. bijkomende tekeningen die het opnemen van kleine trucages en betere overgangen moeten mogelijk maken. Aan het maken van deze « intervalles » wordt veel tijd besteed. Zodra men daarmee klaar is worden de originele tekeningen en de nieuwe, ofte intervalles, stuk vóór stuk, opgenomen. Deze camera staat gemonteerd op een trucagemachine, wier constructie vele maanden heeft gevergd.

Van zodra men met de filmopnamen klaar is, gaan deze naar het laboratorium, waar ze ontwikkeld worden, en waar men er een positieve afdruk van maakt, die werkkopij wordt genoemd.

Uit deze werkkopij, die een getrouwe weergave is van alle opnamen met kwaliteiten en gebreken, wordt duchtig geknipt, zódanig, dat alleen nog de beste opnamen overblijven. Alle filmscènes worden weer aan elkaar gezet, en dan ter kontrole afgedraaid. Na deze projectie worden sommige passages nog ingekort, andere, waar men te veel had in geknipt, weer verlengd. Zodra de werkkopij af is, wordt het negatief gemonteerd, dat een getrouwe weergave wordt van de werkkopij. Van dit gemonteerd negatief kan men dan zoveel kopijen laten maken als men nodig heeft.

MIKRO'S EN PICK-UPS

WANNEER de definitieve kopij van de film klaar is, is het werk nog ver van af, want dan moet de film nog gesonoriseerd worden. Hoe gebeurt nu deze sonorisatie?

In een kleine kabine, die door een speciale beschutting wordt beschermd tegen storende geluiden van buiten uit, (zoals het bellen van de trams, het toeteren van auto's, het toeslaan van

DE POS

DE BESTE REMEDIE

DE dokters hadden het 15-jarig meisje Anne Taylor opgegeven, want ze lag sinds verschillende maanden verdoofd in haar bed. Op zekere dag kwam een van de verpleegsters, die bij haar sponde waakten, op het idee een vrolijk Schots verhaal te vertellen. Tot grote verbazing van de verpleegsters begon het kind er hartelijk mee te lachen. En deze lach werd het begin van de wonderbare genezing van Anne Taylor.

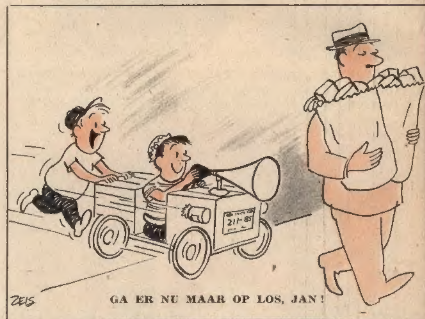
Eens te meer is de lach de beste van alle remedies gebleken!

NIEUWS IN

● Bij de opening van de lich... week te Essen, in Duitsland, we... de hoofdstad van de Ruhr en h... centrum van de Kruppindustr... verlicht met 56.000 elektrisch... lampen!

● Men heeft de oudste fossi... ter wereld gevonden op de bo... dem van de Atlantische Oceaa... in de nabijheid van de Bermu... deneilanden. Dit dier draagt d... wetenschappelijke naam « Inoc... ramos ». Het moet vroeger ge... leefd hebben in ondiepe watere... en een kortstondig bestaan heb... ben gekend. Niettemin schatte... de geleerden de ouderdom va... dit schelpdier op ongeveer ee... miljoen jaren!

● Mijnheer Carl Rashid van De... troit (U.S.A.) heeft een toest...

GA ER NU MAAR OP LOS, JAN!

GROND TE KOOP

WEET je dat er een Amerikaanse maatschappij bestaat die grond verkoopt rond... de Copernicus krater op de maan!? Wil je een maan-eigenaar worden? Dat kun je voor het bescheiden bedrag van 2 dollar 50. (Dat is ongeveer 125 F.) Voor dit sommetje krijg je niet alleen de eigendomstitel van een hectare maangrond, met jacht- en visrecht, maar eveneens een prachtige brochure die al de wonderen van de maan beschrijft, en een kaart die je helpt met een teleskoop je eigendom op de maan nauwkeurig te situeren.

PLASTIEK

IN enkele jaren tijd is de plastiekindustrie, die voor de oorlog onbekend was bij het groot publiek, uitgegroeid tot een reusachtige industrie die alles en nog wat vlugger, beter en goedkoper fabriceert.

Onlangs heeft er een arts van het Amerikaans leger een toestel uitgevonden, dat op de wonden een plastiek verband aanbrengt, dat onmiddellijk droogt en dat een wonde beschermt tegen alle besmettingen tot op het ogenblik dat ze helemaal dicht is.

DIT NUMMER BEVALT JE? TOON HET DAN AAN JE VRIENDEN EN KENNISSEN. JE ZULT ER HEN GENOEGEN MEE DOEN!

tiljon

HET KORT

uitgevonden dat het aantal autobotsingen aanzienlijk zal verminderen. Het is nl. een automatische rem, die geleid wordt door radarstralen. Zohaast de radarstraal een hinderlaag ontmoet, worden de remmen in werking gezet, hetzij ogenblikkelijk, hetzij progressief, naargelang de plaats van de hindernis.

Naar het schijnt zinkt Holland gemiddeld 25 cm per eeuw. Dit verklaarde de Hollandse geleerde, professor Colette. Dezelfde geleerde verklaarde dat het Scandinavisch schiereiland (Zweden en Noorwegen) in de loop der eeuwen steeds hoger komt te liggen. Naar het schijnt zouden deze verhogingen en verlagingen te wijten zijn aan het smelten van het ijs...

TOON JE GOED HART

Maximum : *Je bent een bovenste beste kerel. Je geeft je steeds veel moeite om anderen te helpen. Je doet het spontaan en zonder dat men er je om vraagt. Zorg er echter voor dat men geen misbruik maakt van je goedhartigheid.*

Van 24 tot 29 punten : *Je bewijst graag een dienst, maar je denkt er niet altijd spontaan aan. Je verkiest dat men het je vraagt. Tracht in het vervolg eens de wensen van anderen te voorkomen.*

Van 18 tot 23 punten : *Je bent bereidwillig, maar slechts dan wanneer het je past. Neen, dat is niet helemaal zoals het hoort.*

Van 12 tot 17 punten : *Denk je werkelijk dat je nooit iemand nodig hebt in je leven? Dan kijk je maar eens goed rond je. Wij hebben allemaal al eens de diensten van een ander nodig en daarom moeten wij steeds bereid zijn onze vrienden en kennissen, en zelfs onbekenden, te helpen.*

Van 6 tot 11 punten : *Wij kennen het fabeltje van de krekel en de mier. De mier is vlijtig en spaarzaam, de krekel onbezorgd. Toch gaat onze sympatie niet naar de mier uit !*

Van 0 tot 5 punten : *Je denkt werkelijk nooit aan de anderen. Je bent een egoïst ! Vrees niet dat men je zal exploiteren. Niemand spreekt graag met een muur. Toon je gedienstig en bereidwillig en je zult dra merken dat iedereen je sympatiek vindt en van je zal houden.*

deuren, enzomeer), zit de akteur die de kommentaar voor de mikro zal lezen. Hij heeft een aangepaste tekst, die men best kan vergelijken met een toneelspelersrol.

De film wordt verschillende malen achter elkaar afgedraaid en de akteur oefent zich om kommentaar en replieken nauwkeurig te doen samenvallen met de filmpassages, en er alle mogelijke effekten uit te halen. Aan zo'n sonorisatie werken ook nog drie andere belangrijke medewerkers mee : een muzicus, die voor elke passage de best passende muziek uitzoekt. Dan is er tevens nog een niet te onderschatten medewerker, die verzorgt wat men met een geleerde naam « het geluidsdekor » noemt.

Met deze Travelmatic-machine werden « Het Spaanse Spook » en « De Bronzen Sleutel » grotendeels opgenomen.

In films zoals « Het Spaanse Spook » of « De Bronzen Sleutel » zijn er heel wat effekten te bereiken : het kletteren van de degens, paardengetrappel, een plons in het water, een klop op de deur, enz. Al deze geluiden worden op soms originele wijze nagebootst. (Om een enkel voorbeeld te geven : het paardengetrappel bekomt men door het op elkaar slaan van twee halve kokosnoten !) Al die geluiden moeten juist zijn, op het juiste ogenblik worden aangebracht, de juiste lengte hebben, enz...

Wanneer alles klaar staat, de film op het toestel, de akteur voor zijn mikro, de man van het geluid voor zijn mikro, de man van de muziek voor zijn pick-ups, dan geeft de realisator het startsignaal voor de sonorisatie, die door een specialist op magneetband wordt opgenomen. Die opname loopt niet steeds van een leien dakje, want zelfs na een goede herhaling, doen er zich allerlei onvoorziene incidenten voor : een blad papier dat men hoort kraken, iemand die onvoorziens heeft gehoest, een band die breekt, enz., enz...

Na enkele repetities is de geluidsband klaar, en dan kunnen alle medewerkers van de film onmiddellijk het resultaat van het beeld en de klankband samen bekijken en beluisteren.

Om vlug en goed te kunnen werken, wordt iedere dagelijkse uitzending afzonderlijk opgenomen. Eens men zo ver is, wordt het resultaat door de produktieleider en zijn medewerkers nogmaals gesuperviseerd, alvorens naar het T.V.-zendstation te worden gebracht voor uitzending.

★

EN hiermee kunnen je je nu een idee maken van de tamelijk lange weg, die een doodgewoon tekeningetje van Willy Vandersteen moet afleggen, alvorens 's avonds op je T.V.-scherm te verschijnen.

Dank zij de medewerking van een hele groep mensen, wordt je door de Vlaamse Televisie het genoegen geboden Suske en Wiske iedere avond in de huiskamer op bezoek te krijgen.

JOHAN.

IN ACHT UUR NAAR NEW YORK

DE president-direkteur van de K.L.M. heeft bekend gemaakt, dat zijn maatschappij acht straalvliegtuigen van het type Douglas DC-8 heeft besteld. Deze uiterst snelle en comfortabele viermotorige straalvliegtuigen, die meer dan honderd passagiers kunnen vervoeren, zullen — te beginnen in Maart 1960 — worden afgeleverd. Omdat de gemiddelde snelheid van de DC-8 ongeveer 900 km per uur bedraagt, zal de K.L.M. dan in staat zijn de reisduur van Amsterdam naar New York terug te brengen tot nauwelijks acht uur !

Met de aankoop van deze acht toestellen, met inbegrip van reserveonderdelen, is een bedrag gemoeid van circa fl. 200.000.000 (of ongeveer 2 1/2 miljard B. F.)

De vloot « Vliegende Hollanders », telt momenteel ruim 80 merendeels zeer moderne twee- en viermotorige vliegtuigen waarmee een luchtnet van 240.000 km lengte wordt onderhouden naar 106 steden in 68 landen.

De Douglas DC-8 is een geheel metalen laagdekker met een pijlvormige vleugel. Het is de bedoeling dat het toestel wordt uitgerust met vier Pratt and Whitney turbinemotoren. De motoren worden onder de vleugels in gondels gemonteerd.

De DC-8 zal kruisen op een hoogte van 10.000 à 12.000 meter, zodat het toestel « boven het weer » kan vliegen. Niettemin zal het vliegtuig bovendien worden uitgerust met een zgn. « slechtweer-radar-installatie », waardoor de bemanning reeds op grote afstand attent wordt gemaakt op eventueel slecht weer op de route, zodat dit — ten gerieve van de passagiers — tijdig kan worden vermeden.

Het startgewicht van de DC-8 is 116.678 kg, het vliegtuig kan maximum 15.000 kg. nuttige lading vervoeren.

Op de grond staande, heeft het toestel een hoogte van 12.90 meter. De DC-8 heeft een lengte van 42.82 meter en de afstand tussen de beide vleugeltips is 41.07 meter. Het vleugeloppervlak bedraagt 241 m² en het leeggewicht van het vliegtuig is 50 ton.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Holland : G.-H. RAAT, Singel 353, Dordrecht.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

